

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Nagy János ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. július 11. napján kelt 69.P.21.993/2018/10-I. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 11. és 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélettel nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül a ... internetes újságban, a ... linken ... napján megjelent „...” címmel közölt cikk címe alatt, a lead felett, továbbá a ... kezdőoldalának legelején azonos módon, betűméretben és betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, legalább 30 napig, de legalább addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, közzétenni az alábbi helyreigazítást:

„Helyreigazító közlemény:

... napján a ... online felületünkön közzétett „...” című online cikkünk címében valótlanul állítottuk, hogy felperes neve dirigálta a háttérből a szombati tüntetést, a cikk tartalmi részében pedig valótanul állítottuk továbbá, hogy felperes neve ... utasítására a tüntetés pénzügyi feltételeit biztosította, minden részletbe beleszólt, pénzelte a tüntetéseket, valótlanul állítottuk továbbá, hogy felperes neve magukra vállalták a tüntetések minden lényeges anyagi terhét; valótanul állítottuk továbbá, hogy felperes neve irányította az egész megmozdulást; ezzel összefüggésben valótanul állítottuk továbbá azt is, hogy ha valami nem felperes neve akaratának megfelelően történt a tüntetésen, azt ő becsmérő kifejezésekkel kommentálta.”

Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül a ... internetes újság kezdőlapján a „Helyreigazítás - felperes neve valótlanságokat állítottunk” címet az eredeti cikk címével azonos módon, betűmérettel és betűtípussal oly módon közzétenni, hogy azt linkként - kattintással - megnyitva a fentiekben körülírt eredeti cikkbe illesztett helyreigazítás jelenjen meg.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 30.000 forint + 27% Áfa, összesen 38.100 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívására 36.000 forint illetéket.

Ítéletének indokolásában utalt a Pp. 497. § (1) és (3) bekezdésében, 146. § (3) bekezdésében, 189. § (2) bekezdésében, 495. § (1) bekezdésében, az Smtv. 12. § (1) bekezdésében, a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltakra.

Megállapítása szerint a Pp. 497. § (1) bekezdése szerinti 3 napos tárgyalási időköz megtartása a perbeli esetben nem szenvedett sérelmet, az alperesi ellenkérelem hatályosan került előterjesztésre.

Rámutatott arra, hogy az alperesi előadással szemben a felperes érintettsége a sérelmezett közlések vonatkozásában nem abból következik, hogy az alperesi cikk arról számolt be, hogy a rendezvény technikai, vagy egyéb támogatója a ..., hanem abból, hogy név szerint megnevezte a felperest, mint az anyagi, technikai és más téren teljeskörű támogatást nyújtó személyt. A felperes érintettsége tehát nem abból a köztudomású tényből fakad, hogy a felperes a ... vezetője, az írásban - azt a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően értelmezve - az I. rendű alperes sem azt állította, hogy a ..., vagy az abban betöltött vezető tisztsége folytán a felperes volt a tüntetések támogatója, hanem a felperest minden természetes személyt nevezte meg támogatóként, irányítóként.

A köztudatban, közbeszédben a pártok által kifejtett tevékenység, valamint azok vezetőinek cselekményei összeolvadnak, a perbeli esetben azonban a cikk utalást sem tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a felperes az általa vezetett párton keresztül gyakorolt volna meghatározó befolyást a szombati tüntetés eseményeire és bonyolítására.

A sérelmezett közléseket - a bizonyíthatósági teszt alapján - tényállításoknak minősítette.

Mellőzte az I. rendű alperes tanú bizonyítási indítványának teljesítését tekintettel arra, hogy azzal az I. rendű alperes azt kívánta igazolni, hogy a felperes által vezetett párt milyen módon finanszírozta a rendezvények lebonyolítását. A cikk ugyanakkor arról szól, hogy a felperes mint magánszemély biztosította a tüntetés pénzügyi feltételeit, ennek bizonyítására pedig a tanúnak a pártok általi finanszírozásra vonatkozó előadása nem alkalmas.

Rámutatott arra, hogy az alperesek által bizonyítékként csatolt - ... napján megjelent - az I. rendű alperes által szerkesztett írás, amellet, hogy felperes neve, mint ... régi lekötöztettségét is megnevezi, arról számol be, hogy ... a ... szövegírója a ... beismerte, hogy az ... együtt "ők" pénzelik a tüntetést. Ezen írásban tehát a felperesre és a ... vonatkozó tényállítások is megjelennek.

A per tárgyává tett cikk ugyanakkor a ... és az ... nem nevezi meg, az kizárólag a felperesnek mint természetes személynek a tüntetések lebonyolításában játszott szerepéről szól.

Az I. rendű alperes nem terjesztett elő bizonyítási indítványt arra vonatkozóan, hogy valóban a felperes "dirigálta" - azaz vezette utasításaival - a háttérből a szombati tüntetést, illetve irányította az egész megmozdulást, hogy a felperes a tüntetés minden részletébe beleszólt, mint ahogyan arra

vonatkozóan sem, hogy a felperes milyen és pontosan mire fordított összegekkel "pénzelte" a tüntetéseket. Nem bizonyította azt sem, hogy "felperes neve" - azaz a személyek bizonyos csoportja, és közöttük a felperes - magukra vállalták a tüntetések minden lényeges anyagi terhét, továbbá, hogy a felperes becsmérő kifejezésekkel kommentálta, ha nem az akaratának megfelelően történtek az események.

... .. posztja tekintetében nem találta bizonyítottnak azt az alperesi állítást, hogy a megnevezett személy valóban a tüntetés szervezője; megállapítása szerint az sem bizonyított, hogy ez a nevű személy létezik. Rámutatott arra, hogy a szubjektív véleményt kifejező poszt bizonyító ereje nem egyenértékű a hamis tanúvallomás következményeire történő kioktatás mellett tett tanúvallomással.

Mindezek alapján a keresetnek a kereseti kérelemmel egyező tartalommal adott helyt, a helyreigazítás szövegét a helyreigazítás módjának egyértelmű meghatározása végett pontosította.

A Pp. 81. §-a, 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperesek éltek fellebbezéssel, melyben annak a Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték.

Előadásuk szerint megalapozatlan az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy nem tettek bizonyítási indítványt arra vonatkozóan, a felperes mint magánszemély biztosította a tüntetés pénzügyi feltételeit. Az ellenkérelmükben ugyanis arra hivatkoztak, hogy a megmozdulások technikai feltételeit a felperes és az általa vezetett párt, valamint az ... biztosította. A tanú meghallgatását annak igazolása céljából indítványozták, hogy a felperes és az általa vezetett párt a technikai feltételek biztosításán túl milyen egyéb módon finanszírozta rendezvények lebonyolítását.

Mindezekre tekintettel a tanú meghallgatására irányuló indítvány jogszerűen nem volt mellőzhető, az elsőfokú eljárás megismétlésének van helye.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a II. rendű alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényeket helyesen értékelte, a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta.

Az alperesek által indítványozott bizonyítástól érdemi eredmény nem várható, hiszen ... az alperesek által csatolt ... bejegyzésben sem írt olyat, amely az alperesi közléseket megalapozná. Az ugyanis, hogy a "pártok" esetlegesen technikai segítséget nyújtottak, nem alkalmas a felperesre vonatkozó, sérelmezett közlések valóságának a bizonyítására, sem arra, hogy azoknak mint véleményeknek ténybeli alapot biztosítsanak.

... csupán annyit írt, hogy "amúgy a pártok a múlt szombati rendezvényhez is nyújtottak technikai segítséget". A sérelmezett közlések ... közléséből semmilyen logikai szálon nem következnek, azaz valótlan tényállítások. ... pártokra vonatkozó mondatából nem valószínűsíthető - a Pp. 498. § (2) bekezdése alapján - hogy az alperesek által felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a keresetben, illetve védekezésben előadottak igazolására, vagy cáfolatára.

Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Pp. 370. §-ában foglaltak értelmében a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolja.

A Pp. 382. §-ában foglaltak szerint, ha a fellebbezés csak hatályon kívül helyezésre irányul és a feltételei fennállnak, a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelemnek megfelelő döntést hoz, ennek hiányában az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az alperesek fellebbezésükben a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja szerint kötelezően megjelölendő határozott kérelemként azt indítványozták, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, így a másodfokon eljáró bíróság csak azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezése indokolt-e.

Ahhoz, hogy a másodfokú bíróság mérlegelési jogkörében hatályon kívül helyezhesse az elsőfokú bíróság ítéletét, négy konjunktív feltétel együttes fennállása szükséges: egyrészt az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése, másodrészt az, hogy a szabálysértés az ügy érdemére kihasson, harmadrészt az, hogy a hatályon kívül helyezési okra a fellebbezés hivatkozzon, negyedrészt pedig az, hogy az eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban ne legyen orvosolható.

A Fővárosi Ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabályszegést, amely az első fokon hozott határozat Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezését indokolná. Az elsőfokú bíróság az alperesek által indítványozott tanúbizonyítás fogatosítását jogszerűen mellőzte.

A sérelmezett közlések tartalmazó "... " című cikk utalt arra, hogy a ... bejegyzésekből az derült ki, miszerint „az ... és ... kart karba öltve biztosítják a tüntetések technikai feltételeit, biztosítását, minden lényeges anyagi terhet magukra vállalva”.

Az írás azonban - azt a PK 12. számú állásfoglalás alapján szövegösszefüggésében vizsgálva - a felperes személyét helyezi a fókuszba, összemossa magánemberi és pártelnöki minőségét, azt emelte ki, hogy a pártfüggetlennek hitt demonstráció anyagi feltételeit ... kötődésű személyek - ..., a felperes - biztosították, a „ceremóniát” is egy korábbi „... pártvezető, az elnökségben helyet foglaló ... fia dirigálta”. A cikk azt állítja, hogy felperes neve szabta meg a feltételeket, irányította az egész megmozdulást, „... utasítására nemcsak a technikai feltételeket biztosította, hanem minden részletbe beleszólt”, „... utasítására pénzelte a kormányellenes tüntetéseket.”

A sérelmezett közlések két fogalomkörbe vonhatók: egyrészt a tüntetés pénzügyi feltételeinek teljeskörű biztosítása, másrészt annak állítása, hogy felperes neve felperes a demonstráció minden részletébe beleszólt, irányította az egész megmozdulást, illetve valami nem az akaratának megfelelően történt, azt becsmérő kifejezésekkel kommentálta.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az utóbbi körbe tartozó kijelentések vonatkozásában az alperesek semmilyen bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, a PK 14. számú állásfoglalás alapján fennálló bizonyítási kötelezettségük ellenére a tényállítások valóságát nem igazolták, e tekintetben az I. rendű alperest jogszerűen kötelezte helyreigazítás közzétételére.

A tüntetések pénzügyi feltételeinek biztosítása körében az alpereseknek azt kellett volna igazolniuk, hogy a megmozdulásokat teljes körűen a felperes finanszírozta. Állításaik alátámasztására ..., a felperes által vezetett párt ... tanúkénti meghallgatását indítványozták.

Csatolták továbbá a ... napján szintén a ...-n megjelent „...” címmel megjelent cikket, amelyben ..., valamint bejegyzése is közlésre került. Ezekből - álláspontjuk szerint - egyértelműen következik, hogy a felperes, illetve az irányítása alatt álló párt a technika rendelkezésre bocsátásán túl egyéb eszközökkel és módon is segítette a tüntetések lebonyolítását.

A 275. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási indítványban a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tény, a bizonyítási eszközt, a bizonyítási módot, és köteles röviden megindokolni azok bizonyításra való alkalmasságát.

A 276. § (5) bekezdése értelmében a bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.

A Pp. 498. § (1) bekezdése szerint sajtó-helyreigazítási perben a bíróság a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően nyomban megtartja az érdemi tárgyalást. Bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, vagy amelyeket a felek legkésőbb a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig felajánlottak. A perben utólagos bizonyításnak nincs helye.

A (2) bekezdés a) pontja szerint az érdemi tárgyalást akkor lehet elhalasztani, ha ezt valamely fél kéri és a már feltárt bizonyítékokkal vagy egyéb módon valószínűsíti, hogy az általa felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a keresetben, illetve védekezésben előadottak igazolására vagy cáfolatára, vagy

A (3) bekezdés értelmében a (2) bekezdésben meghatározott feltételek hiányában a bíróság a bizonyítás elrendelését, illetve lefolytatását mellőzi.

A Pp. 263. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben - törvény eltérő rendelkezése hiányában - alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerinti rövid indokolásuknak azonban mindig a bizonyítani kívánt tényállításhoz kell igazodnia, megfelelően pontosnak és részletesnek kell lennie, hogy abból a bíróság a bizonyításra való alkalmasságot megítélhesse.

A tanúként meghallgatni kért ... a ... bejegyzésében csupán annyit állított, hogy "a pártok a múlt szombati rendezvényhez is nyújtottak technikai segítséget... a szervezők kérésére". Ez nem igazolja azt, hogy teljeskörűen a demonstrációt a felperes pénzelte. A technikai feltételek biztosítása nem azonos azzal, hogy valaki egy demonstrációt teljes körűen finanszíroz anyagilag.

Az alperesek a tanú meghallgatását ellenkérelmükben annak vonatkozásában kérték, hogy a felperes, illetve az általa irányított párt miként pénzelték a rendezvényeket. Az általuk az indítványozott bizonyításhoz fűzött "rövid indokolás" azonban nem támasztotta alá azt, hogy ... miként, milyen okból kifolyólag tudja igazolni azt, hogy a megmozdulást teljeskörűen a felperes pénzelte. Ennek hiányában pedig az indítványozott bizonyítás elrendelésének nem volt helye.

... .. bejegyzése - függetlenül attól, hogy létező személyről, valós ... fiókról, illetve ... posztról van-e szó - ugyancsak nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a demonstráció pénzügyi hátterét

teljeskörűen a felperes biztosította. ... ugyanis posztjában szintén csak a technikai segítségről beszél, ami nem azonos a tüntetés teljeskörű finanszírozásával.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság e körben is jogszerűen kötelezte az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére.

Tekintettel arra, hogy az alperesek hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme nem volt megalapozott, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-a alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, a felperes teljes pernyertes lett. A Pp. 81. § (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A felperes fellebbezési ellenkérelmében perköltségigényt előterjesztett, a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket azonban nem csatolta. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a II. rendű alperest a felperes részére perköltség megfizetésére nem kötelezte.

A II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2018. december 6.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő